

TRŽNICA IDEJ

SREDNJA TRGOVSKA
ŠOLA LJUBLJANA
2022

SPOZNAVNI TABOR – VOJSKO

Dijaki 1. Da oddelka smo imeli med 29. 9. 2021 in 1. 10. 2021 naravoslovno-športni spoznavni tabor, ki je potekal v Centru šolskih in obšolskih dejavnosti (CŠOD) Vojsko v Idriji pod vodstvom organizatorke tabora prof. Lede Čebulj in prof. športne vzgoje Denisa Lojena. V sredo, 29. 9. 2021, smo se udeleženci tabora ob 9.00 zbrali

pred šolo. Profesorica Leda Čebulj je pobrala osebne dokumente, pozdravila nas je tudi gospa ravnateljica in nam zaželela srečno pot. Potem pa smo se še fotografirali, dali prtljago na avtobus in odšli novim dogodivščinam naproti.

Okoli 12.20 smo prispeli v CŠOD Vojsko. Pozdravila nas je inštruktorica in nam na hitro razložila hišni red, malo o domu samem, urniku in dejavnostih. Nato smo se razporedili v sobe, razpakirali, uredili postelje in počakali do kosila.

Po kosilu smo imeli že prvo dejavnost, nordijsko hojo. Inštruktor nam je razdelil palice in dežne plašče, ki jih na srečo nismo potrebovali. Na hitro nam je razložil, kaj je nordijska hoja in kako se uporabljajo palice. Nato smo se odpravili na pot, ki je potekala po Vojskem in okolici. Med potjo nam je inštruktor na različnih terenih še demonstriral hojo, mi pa smo jo povadili. Po vrnitvi smo imeli malo počitka, nato nas je čakala že naslednja dejavnost, lokostrelstvo.

Inštruktor nam je na kratko razložil streljanjem z lokom in varnostne postopke. Nato smo poskusili še mi. Med lokostrelstvom nas je obiskal najbolj kosmat prebivalec Vojskega, pes Gasper.

Po lokostrelstvu smo se med čakanjem na večerjo bolje spoznavali in tudi po večerji smo imeli dovolj časa za druženje. Nekateri so v dvorani igrali namizni tenis, kasneje so plesali

ples, ki se ga dekleta učijo na urah športne vzgoje s prof. Čebulj,

drugi so v jedilnici spremljali nogometno tekmo s prof. Lojenom, ostali pa so se družili po sobah. Tako je bilo vse do nočnega počitka.

V četrtek po zajtrku in jutranji higieni smo imeli naslednjo dejavnost, izdelovanje idrijskih žlikrofov.

Inštruktorica je pripravila sestavine, mi pa smo si nadeli predpasnike in kuharske kape ter pripravili mize. Inštruktorica je najprej samo zamesila testo, nato smo ga mi do konca zgnetli. Med počivanjem testa smo pripravili nadev in ga

oblikovali v kroglice v velikosti lešnika. Nato smo stanjšali testo z aparatom za rezance in po korakih, ki nam jih je pokazala inštruktorica, oblikovali žlikrofe. Ko smo končali z oblikovanjem, jih je inštruktorica odnesla v kuhinjo, kjer so se skuhal in počakali do kosila. Nas pa je čakala že naslednja dejavnost, team building. Ta dejavnost je bila sestavljena iz več iger, a glavno je bilo, da smo jih morali opraviti skupaj kot ekipa. Pri prvi igri smo se postavili v krog, se s prekrižanimi rokami prijeli drug drugega in se morali razvozlati, ne da se spustimo; naslednja je bila metanje žogice, ki je morala po mešanem vrstnem redu narediti krog v čim hitrejšem času; v tretji igri smo se razdelili v dve skupini, ki sta tekmovali, katera bo prej prišla z zgornje strani šotorske ponjave na spodnjo; nato smo podajali žogico med obema ekipama. Sledila je helijeva palica, pri kateri smo se morali z obema kazalcema dotikati lahke palice in jo položiti na tla; nazadnje pa smo morali zgraditi stolp iz lesenih kock z utorom, tako da smo ga gradili z vrvicami, pritrjenimi na plastičen krog, iz katerega je visel kovinski trikotnik. Po končani dejavnosti so nas že čakali naši idrijski žlikrofi. Bili so zelo okusni.

Po kosilu in krajšem počitku smo se odpravili na pohod do bližnjega slapu Gačnik, ki je bil oddaljen približno 5 kilometrov. Pot ni bila zahtevna, slap pa je bil čudovit. Celo pot nas je spremljal pes Gasper.

Po večerji smo imeli čas za druženje. Nabrali smo palice in ob domu zakurili taborni ogenj. Inštruktor nas je razveselil s hrenovkami, da smo jih spekli na ognju. Tako je bilo vse do nočnega počitka.

V petek zjutraj smo že pred zajtrkom spakirali svojo prtljago in pospravili sobo, se po zajtrku na hitro uredili in pospravili, znosili potovalke na hodnik in se pripravili na

zadnjo dejavnost, gorsko kolesarjenje. Pred domom smo prevzeli malico in čelade, inštruktor nam je razložil teren in uporabo koles. Najprej smo prevozili nekaj krogov pri gasilskem domu, da smo si prilagodili kolesa. Začeli smo z vožnjo, ki ni bila enostavna. Najbolj zahtevni so bili strmi makadamski vzponi. A vsi smo prišli na cilj, eni hitreje, drugi počasneje. Naš cilj je bil vzpon na Hudournik, 1148 metrov nadmorske višine. Ker pot do njega ni popolnoma urejena, smo nekaj 100 metrov pred vrhom pustili kolesa in se odpravili peš. Splačalo se je, razgled je bil prečudovit. Na Hudourniku smo malicali, se fotografirali in podpisali v knjigo ter se počasi odpravili proti domu. Pot nazaj ni bila zahtevna, večina je bila ravnina in vožnja po klancu navzdol. Prevozili smo 16 ali 17 kilometrov. Ob vrnitvi nas je že čakalo kosilo, zatem pa vožnja proti Ljubljani in domoTabor mi je bil zelo všeč, saj je bil program ravno prav zahteven (ni bilo pretežko in ne prelahko). Včasih se pošalim, da je bil program sestavljen prav zame, saj so sprehodi, pohodi in kolesarjenje dejavnosti, ki jih rad opravljam tudi v svojem prostem času, a jih zaradi šolskih in osebnih obveznostih izvajam bolj malo. Naučil sem se tudi nekaj novih stvari, kot sta priprava žlikrofov in

nordijska hoja. Je pa tudi namen tabora uspel, saj smo se predvsem v prostem času s sošolci precej povezali. Čeprav je bil tabor kratek, smo vsi zelo uživali in upam, da bomo v prihodnosti šli še na kakšen podoben daljši tabor.

Hvala profesorici Ledi Čebulj za organizacijo in izpeljavo tako lepih dni.

Krištof Bernot, 1. Da

ŠPORTNI TABOR – VOJSKO

Dijaki 1. Ca in 1. Cb smo imeli od 6. 10. do 8. 10. 2021 športni tabor, saj imamo v 1. letniku programa aranžerski tehnik 3. uro športne vzgoje namenjeno športnim aktivnostim izven šolskega urnika.

Všeč mi je bilo, da je tabor spremenil vsakodnevno rutino, tako da se je naša motivacija za

telovadbo kar povečala, sploh ker smo bili v dobri družbi.

Imeli smo pester športni in spoznavni program, pohod z nordijskimi palicami in orientacijski pohod, streljali smo z lokom, imeli smo spoznavne igre, igrali namizni tenis, učili smo se klekljati in si izdelali zapestnice, naučili smo se pripraviti idrijske žlikrofe, spoznali smo značilnosti različnih živali (legvana, morsko želvo, kačo, paličnjake).

Tabor nam je pomenil dodatno možnost spoznavanja same sebe in sošolcev v drugačnem okolju. Dnevi so bili zanimivi, zelo zabavni, poučni in polni dogodivščin. Z vsakim novim športnim izzivom smo odkrivali tudi svoje sposobnosti. Nekateri ugotovijo, da so bolj gibčni in spretni, kot so si mislili, drugi vidijo, da jim primanjkuje kondicije.

Na taboru smo se bolj povezali s sošolkami in učitelji. Veliko smo se namreč družili in se zabavali. Naučili smo se marsičesa novega in koristnega za življenje ter se povezani izven šolske učilnice. Tako smo izboljšali svoje fizično in psihično počutje.

dijakinje 1. Cb

SATIRA

Fuzbal zvezda simulira,
tvoja punca z drugim šmira.

Pol človeštva se drogira,
ker prihodnost se zapira.

Politiko se kritizira,
če spremembam se upira.

Smrt točke si nabira,
krvi voda ne izpira.

Meso se do kosti obira,
teme ne najdemo izvira.

Zdravo pamet se zatira,
napredne misli cenzurira.

Vse probleme ignorira,
da ne pride do prepira.

Vsak za nekaj protestira,
krona glave meče s tira.

Osamljene se izolira,
mladih nihče ne podpira.

Pravica na sodišču hira,
nikjer na svetu ni več mira.

In kdo je kriv?
Višja sila!

Tjaša Tanja Marolt, 3. Ca

MOSTOVI ČEZ LJUBLJANICO in PARK TIVOLI

V sredo, 8. 9. 2021, smo dijaki trgovske šole odšli na pohod po Ljubljani. Vodili sta nas prof. Jenko in Prašnikar, ki sta nam znali povedati veliko zanimivih stvari.

Po mojem mnenju imajo mostovi veliko vlogo v našem življenju. Povezujejo dve obali in s tem omogočajo hitrejšo pot do cilja. Nekateri so zelo stari in posebni, zato privlačijo obisk turistov.

Pot smo začeli pri

Fabijanijevem mostu. Nato sta sledila Šempetrski in Žitni most, takoj za njima pa še Zmajski most, ki je zame najlepši, saj ima na vsaki strani veličastne zmaje. Pri tržnici, ki je center stare Ljubljane, si mostovi sledijo kot vojaki v vrsti: Mesarski most, ki se šibi pod težo ključavnic, ki jih zaljubljeni pari priklenejo na ograjo in odvržejo ključ v Ljubljanico; Tromostovje, ki je zanimivo razdeljeno, pa vendar povezano; Ribja brv, Šuštarški most in Šentjakobski most, s katerim smo zaključili sprehod ob Ljubljanici. Zavili smo proti parku Tivoli, ki je v jesenskih barvah še posebej čudovit. Na klopih pri lokalu ob ribniku smo si vzeli čas za malico, poslušali glasbo in se zabavali. Izlet mi je bil zelo všeč, saj sem v sproščenem vzdušju bolje spoznala svoje sošolce. Prepričana sem, da sem dobila kar nekaj novih prijateljev.

Po malici smo si ogledali še grad Tivoli in razstavo, ki krasi Jakopičev drevored. Potem smo se skupaj odpravili nazaj proti šoli.

Na izletu sem se imela lepo in upam, da bomo kmalu doživeli še kaj podobnega.

*Sara Mustafić, 1. Ca;
Doris Kavšek Peršin in
Tadeja Nanut, 1. Cb*

Z ORKESTROM PO EVROPI

Dijaki trgovske šole smo se v sredo, 15. 9. 2021, udeležili koncerta Glasbene mladine Slovenije v izvedbi Slovenske filharmonije. Po

glavnem odmoru smo se odpravili proti Cankarjevemu domu in po skupinah vstopili v Gallusovo dvorano.

Program je povezoval Uroš Mijošek, ki nas je na zabaven in zanimiv način popeljal skozi zgodovino glasbe. Za vsako obdobje je povedal nekaj malega in naštel najbolj znane predstavnike. Začeli smo v

pradavnini. Dr. Drago Kunej je zaigral na nadomestek, ki so ga napravili po zgledu najstarejše neandertalčeve piščali, najdene v jami Divje babe blizu Cerknega. Stara je 60.000 let. Nato smo poslušali Bachovo baročno suito in klasicistično Simfonijo št. 101, ki jo je Hayden naslovil Ura in je odlično oponašala zvoke ure. Sledila sta skladbi Čajkovskega, ki je romantično uprizoril tragedijo Romeo in Julija, ter Mahlerjeva Simfonija št. 4 v duhu pozne romantike. Impresionistični preludij k favnovem popoldnevu skladatelja Debussyja nas je popeljala v mističen gozd, da bi nas za njim s

svojo opero Lulu očaral skladatelj druge dunajske šole, Berg. Koncert se je zaključil s sodobno glasbo skladatelja Staniča, v kateri je orkester zelo dramatično zaigral vse zvoke Izleta. Med koncertom sem najraje opazovala dirigenta, Slavena Kulenovića, ki je bil poln energije. Orkester je usklajeno odigral vse skladbe, za kar so se morali povezati kot ekipa in hkrati dokazati svojo profesionalnost na svojem inštrumentu.

Vesela sem, da je šola organizirala ogled koncerta, ki nas je izobrazil v osnovah glasbene zgodovine in nam razširil kulturna obzorja, saj takih koncertov običajno ne poslušamo.

Dženisa Balić, 2. Da

OGLED PRODAJNEGA CENTRA MÖMAX V LJUBLJANI

V torek, 14. 9. 2021, smo dijaki 3. Aa in 3. Ab obiskali trgovino Mömax na Rudniku. Spremljale so nas prof. Fabjan, Prašnikar, Čop in Grablovič. Pričakala nas je ga. B. Močnik, ki nam je podala nekaj osnovnih informacij o trgovini in poudarila, da je pri njih mogoče opravljati delovno prakso oz. usposabljanje pri delodajalcu, ki nas čaka v 2. konferenci.

Najprej so nam predstavili, kako prodajalci lahko pomagajo kupcem pri opremljanju celotnega stanovanja. Trgovina je usmerjena predvsem v rešitve in oblikovanje stanovanjskih prostorov. Kupcem ponudijo tudi izris kuhinje. Nato so nas naučili, kako si je treba ogledovati trgovino, ne da bi se pri tem izgubili, in nas popeljali na ogled posameznih oddelkov. Prvi je bil na vrsti oddelek z mizami. Dijaki smo si lahko ogledali različne kuhinje, stole, spalnice in še več. Najbolj mi je bil vseh oddelek z opremo za računalniške igrice. No, vsi oddelki so bili zelo lepi.

Na koncu so nam podarili nakupovalno torbo Mömaxa.

dijaki 3. Aa

OGLED LJUBLJANE

DELOVNA PRAKSA NA PORTUGALSKEM – ERASMUS +

V soboto, 18.9. 2021, ob 5. uri zjutraj smo se dijaki pod budnim očesom prof. Fabjan in Čot odpravili z avtobusom proti Italiji. Do letališča Trevin smo prispeli po dveh urah in pol.

Na letališču so oddali večje kose prtljage in čakali kar nekaj časa, preden smo oddali še ročno prtljago in se vkrcali na letalo. Leteli smo približno dve uri. Po pristanku v Portu smo se z dijaki iz Slovenske Bistrice odpeljali do našega hotela v Bragi, kjer nas je pričakalo toplo kosilo.

Tam smo tri tedne opravljali delovno prakso v tujini. Vsak vikend pa smo obiskovali zanimive kraje in spoznali njihove znamenitosti. Najbolj sem uživala v Lizboni, kamor smo se odpravili že ob 5 h zjutraj in bili tam cel dan.

Čez teden smo opravljali prakso pri določenih delodajalcih. Delala sem v podjetju Mipmed skupaj s sošolko Karin. To podjetje se je ukvarjalo s prodajo različnih zdravstvenih pripomočkov, mazil, razkužil, mask – stvari, za katere ne potrebuješ recepta. Najina naloga je bila priprava spletnih naročil. Morali sva zavijati oz. pakirati naročila. Delo je bilo lahko, težave so nama predstavljala

samo navodila v portugalsščini, vendar so nama sodelavci ves čas pomagali, tako da je delo potekalo v sproščenem vzdušju. Delali sva od 11 h dopoldne do 18 h popoldne. Vmes sva imeli čas za kosilo v bližnji restavraciji. V drugi polovici prakse so se spremljevalni profesorji zamenjali, tako da sta prišla k nam prof. Florjančič Zupančič in Finale. Všeč mi je bilo, da smo s torto praznovali rojstne dneve dijakov.

Trije tedni na Portugalskem so minili kot bi mignil. Ko smo se končno privadili na novo okolje, ljudi, jezik ... smo že morali oditi. Bilo je nepopisno lepo! Neizmerno sem vesela in hvaležna, da sem se lahko udeležila tega projekta. To je bila najboljša izkušnja v mojem življenju. Spoznala sem novo kulturo, nove ljudi, njihove navade in običaje, njihov način življenja ... Z nekaterimi sem še vedno v stiku, kar je sploh pika na i. „Obrigado Portugal!!!“

Sara Sterle, 2. Da

Delovno prakso na Portugalskem sem opravljal v trgovini Supermercado San Jose skupaj s sošolcem Markom. Prvi dan so naju peljali na ogled po trgovini. Bil sem zelo zadržan, ker me je bilo strah, da bom moral delati v kakšni pisarni. No, strah je bil odveč. Tudi tukaj sem delal naloge, ki sem jih spoznal že v programu trgovec: zlagal sem izdelke na police, čistil dve manjši skladišči, pomagal strankam nositi vreče do doma ali do avta, čistil

trgovino, opravljal inventuro, naročal artikle, da jih ne bi zmanjkalo na zalogi itd. Najin delovni čas je bil od 9.30 do 13.00 in od 15.00 do 16.30 – vmes je bila namreč trgovina zaprta. Najin poslovođa je bil zelo prijazen. Pogosto naju je peljal na kavo ali pijačo. Plačal nama je celo karte za nogometno tekmo, tako da smo šli vsi skupaj na ogled tekme evropske lige na stadionu Braga. Na koncu mi je delovno mesto postalo zelo všeč, tako da mi je bilo kar žal, da je že vsega konec.

Robert Kosednar, 2. Da

Na delovno prakso na Portugalskem smo se odpeljali z letalom. To je bilo prvič, da sem bil na letalu. V nedeljo, drugi dan našega bivanja tam, nam je vodička razkazala center Brage, ki je od hotela oddaljen samo 5 minut. V ponedeljek sem skupaj z Juretom in še neko dijakinjo ob 9.15 čakal na prevoz do delovnega mesta. Dijakinjo smo najprej odložili pred vrtcem, kjer je delala, midva z Juretom pa sva delala v računovodski pisarni. Seveda sva prvi dan pridobivala nove informacije o delu, drugi dan pa je šlo za res. Delal sem pri podjetju, kjer so zaposleni samo trije ljudje. Žal je samo eden izmed njih znal bolj malo angleško, ostala dva pa nič. Na začetku sva z Juretom morala preverjati številke faktur, ki so manjkale v mapah z več kot 500 listi. Nato sva morala v teh mapah pisati številke listov, jih kasneje razstaviti, zvezati liste z vrvicami in jih zložiti v škatle. V izpraznjene mape pa sva zdaj vstavljala račune.

Spoprijateljil sem se z nekaterimi dijakinjami iz naše šole, kar se verjetno na šoli ne bi zgodilo.

Portugalska izkušnja je bila zelo lepa in bi jo z veseljem ponovil.

Marko Podkrajšek, 2. Da

Portugalska je ena izmed izredno zanimivih držav. V ponedeljek sem se s sošolcem Domnom in še 12 dijakinjami odpeljal na delovno mesto, kjer smo delali veliko različnih stvari. Delali smo od 10.00 do 18.00. Najbolj mi je bilo všeč sestavljanje škatel in pospravljanje oblačil. Na malico smo hodili v bližnjo restavracijo, kjer so imeli odlično hrano. Ker niso znali govoriti angleško, smo si morali pomagati s telefonom. Vsak dan je okoli 17 h prišla dostava, tako da sva z Domnom morala raztovoriti kombi in skenirati vse nove škatle. Zadnji dan so nama sodelavci za darilo dali na izbiro katerokoli majico želiva. Vsi skupaj smo se tudi fotografirali.

Blaž Gaščarič, 2. Da

JESENSKI ŠPORTNI DAN

27. 9. 2021 smo imeli jesenski športni dan. Učenci in učenke 1. letnika programa aranžerski tehnik smo se ob 9. uri zjutraj zbrali pred NAMO in se podali proti Tivoliju.

Na vrhu Rožnika smo si ogledali spominsko sobo Ivana Cankarja, največjega slovenskega pisatelja, dramatika in esejista, ki se je leta 1876 rodil na Vrhniki. Ko se je z Dunaja vrnil v Ljubljano, je svoj dom našel na Rožniku, ki je danes del krajinskega parka Tivoli. Na Rožniku je Ivan Cankar živel od leta 1910 do 1917. Tu je napisal kar nekaj svojih pomembnih del, kot so esej Bela krizantema in zbirka črtic Podobe iz sanj. Tu so ga obiskovali tudi občudovalci, ki so ga želeli spoznati. Še posebej se je rad pogovarjal z mladino. Leta 1912 sta se Cankarju na Rožniku pridružili tudi pesnik Oton Župančič in slikar Rihard Jakopič. V spomin na velikega slovenskega pisatelja je Mestni muzej Ljubljana leta 1948 na Rožniku uredil spominsko sobo. Istega leta so tudi vrh Rožnika poimenovali Cankarjev vrh. V spominski sobi smo si lahko ogledali nekaj Cankarjevih osebnih predmetov, kot so listnica, kravata, posetnica in stalna dovolilnica za obisk Jakopičevega paviljona. Pohoštvo je iz začetka 20. stoletja in nam pričara sliko tedanjega življenja. Potem smo imeli čas za malico in se počasi odpravili proti skakalnici na Galetovem, ki je bila zgrajena leta 1954 po načrtih inženirja Stanka Bloudka. Pristajališče so postavili na Galetovem travniku. S skakalnico je upravljal smučarski klub Enotnost. Po letih samevanja so jo leta 1966 odstranili.

Na koncu smo se odpravili še do Koseškega bajerja, ki je umetno jezero na obrobju Ljubljane. Nastalo je ob izkopu gline. Danes je del močvirnega naravnega okolja, v katerem živijo redke in

ogrožene živalske ter rastlinske vrste. Okrog bajerja je urejena sprehajalna pot s klopcami. Ob jezeru je tudi nekaj lesenih ploščadi in razglednih pomolov. V neposredni bližini je Pot spominov in tovarštva, ki teče okrog Ljubljane.

Tukaj se je naš športni dan končal. Odpravili smo se nazaj v center Ljubljane, kjer je vsak odšel po svoji poti. Športni dan mi je bil zelo všeč, saj smo spoznali marsikaj zanimivega o Ljubljani. Najlepši del je bil Koseški bajer, kjer tudi sama preživim veliko ur svojega prostega časa. Vse skupaj bi najraje še kdaj ponovila.

Adna Jahić, 1. Ca

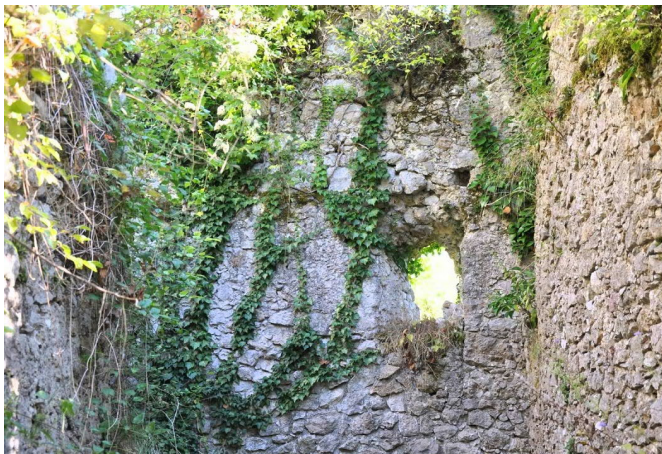
V četrtek, 23. 9. 2021, smo dijaki 3. letnikov programa trgovec imeli jesenski športni dan. Zjutraj smo se zbrali na železniški postaji in se odpeljali z vlakom v Kamnik. Z nami so šli prof. Lojen, Čebulj, Kunaver in Rojko.

Hodili smo po Kamniku in se po gozdu vzpeli na kamniški stari grad. Z vrha je bil prečudovit razgled na Kamnik in Kamniške Alpe. V starih časih naj bi na tem gradu živela Veronika, ki je bila pol kača in pol človek. Bila je zelo premožna. Nekega dne

so jo meščani Kamnika prišli prositi za pomoč pri obnovi cerkve, toda Veronika ni verjela v Boga.

Razjezila se je in se spremenila v kačo. Udarila je po zidu in odtis kače se vidi še danes.

Po malici in počitku smo se odpravili nazaj na železniško postajo in se odpeljali z vlakom v Ljubljano.

dijakinja 3. Aa

Dijaki 2. letnika programa aranžerski tehnik smo se v sredo, 22. 9. 2021, ob 8 h zbrali na železniški postaji. Vlak nas je odpeljal proti Jevnici, kjer so nam učitelji na kratko razložili potek športnega dneva.

Nekaj minut smo hodili skozi vas, potem pa smo se počasi začeli vzpenjati.

Pot je postala strma in dokaj naporna. Med hojo smo občudovali okolico, gozd in hribe okoli nas.

Hodili smo približno uro in pol, nekateri dve uri. Na vrhu smo bili poplačani za svoj trud s prekrasnim razgledom. Zdaj smo imeli čas za malico, ki nam je na svežem zraku zelo dobro teknila. Z

zanimanjem smo si ogledovali dve zelo debeli domači svinji, ki se nas nista prav nič bali. Nekateri so ju celo božali. Lastniki koč so imeli dva psa, ki sta nas prišla večkrat pozdravit.

Pot nazaj je bila lažja, pa vendar sem vseeno padla, ker nisem bila več zbrana. Tudi vožnja z vlakom je potekala v večji tišini kot zjutraj, ko smo bili še vsi zelo razigrani. Pohod mi je bil všeč, saj rada hodim in sem vesela, kadar naredimo kaj dobrega sami zase.

dijaki 2. Ca

OGLED SEJMA NARAVA-ZDRAVJE

V petek, 22. 10. 2021, smo se ob 11.00 zbrali pred šolo, od koder smo se skupaj z našo razredničarko peš odpravili do Gospodarskega razstavišča na ogled sejma Narava – zdravje. Seveda smo šli najprej pogledat stojnico naše šole, ki se nam je zdela zelo zanimiva, lepa in zelo barvna. Imenovala se je Vesele čebele. Na stojnici je bil razstavljen med in zelo lepo poslikane deščice oz. majhna vratca, ki so del čebelnjaka.

tudi ostale stojnice, ki so bile prav tako zanimive. Ponujali so možnosti, da nekaj stvari preizkusimo in tudi kaj novega izvemo o njih.

Na stojnici so bili poleg naših dijakov, ki so predstavljali izdelke, tudi nekateri naši profesorji in kot mi je uspelo slišati, je bila stojnica tudi njim zelo všeč. Dobili so zelo veliko pohval.

Ko smo si jo dobro ogledali, smo imeli še nekaj časa, da si ogledamo

Ko smo si ogledali vse stojnice, ki smo si jih želeli, smo dogodek končali in se lahko odpravili domov.

Naši dijaki so se zares dobro potrudili in vložili veliko dela v predstavitev naše šole.

Nika Prašnikar, 1. Ca

OBISK KNJIŽNICE OTONA ŽUPANČIČA

19. 11. 2021, na hladno novembrsko petkovo dopoldne, smo se dijakinje 1. Cb zbrale pred šolo in se z učiteljicama odpravile peš do glavne ljubljanske knjižnice.

Že čez 20 minut smo z masko na obrazu vstopile v topel prostor, poln pisanih knjižnih polic. Po stopnicah smo se povzpele do 3. nadstropja, kjer je bila manjša dvorana. Posedle smo se na stole in prisluhnile prijazni gospe, ki nam je razložila, kje lahko med vsemi policami najdemo željeno knjigo, kaj vse v knjižnici ponujajo, katere dejavnosti se tu odvijajo in kako se včlanimo. Povedala je, da imajo veliko različnih enot in celo potujočo knjižnico. Pokazala nam je njihovo spletno stran in virtualno knjižnico Cobiss. Izvedeli smo veliko novega.

Na koncu smo za darilo dobili knjigo z naslovom Gremo mi v tri krasne, avtorice Nataše Konc Lorenzutti.

Ker sama obiskujem le knjižnico v svojem domačem kraju, je bil obisk zame kar zanimiva izkušnja. Čeprav v Mestno knjižnico Ljubljana še nisem včlanjena, to nameravam storiti prav kmalu. V nadaljnjem šolanju jo bom najverjetneje morala pogosto obiskati.

Lara Čepon, 1. Cb

MOTIVACIJSKA DELAVNICA Z ANEJEM DOPLIHARJEM

V torek, 30. 11. 2021, je potekala motivacijska delavnica na daljavo. Preko Zooma smo se je udeležili dijaki 1. Ca in 1. Cb razreda. Predavala sta nam dva gospoda, ki sta z nami podelila vsako svojo življenjsko izkušnjo, ki je bila zelo tragična in pretresljiva. Oba sta paralizirana od pasu navzdol, pa vendar nočeta biti samo priklenjena na invalidski voziček. Hotela sta nam povedati, da ni vredno obupati, ne glede na to, kako težko življenje imaš. Da se je potrebno boriti in najti nekaj, kar te bo motiviralo, da ne izgubiš volje.

Anej Doplihar je nekdanji motokrosist, ki zaradi nesreče z motorjem na enem izmed tekmovanj ne more premikati nog. Takrat je bil star 21 let. Po dolgi rehabilitaciji se je spet začel ukvarjati s športom, tokrat s kolesarstvom. Nikoli ni obupal, temveč se je spopadel z novim načinom življenja. Samo zanj so naredili posebno kolo in s trdim delom si je prislužil mesto v slovenski reprezentanci. Letos je nastopil

na paraolimpijskih igrah v Tokiju, kjer je dosegel odlično 9. mesto.

Povedal nam je, da so ga na težki poti okrevanja najbolj motivirali šport, družina in prijatelji, ki so mu ves čas stali ob strani. V nesreči je iskal srečo in se tolažil, da bi bilo lahko še veliko huje. Vesel je, da je motorika rok ostala nepoškodovana in da je vendarle povsem samostojen.

Nato smo se razdelili na skupine, da bi se pogovorili, kaj vse nas motivira. Dijakinja iz 1. Ca je povedala, da jo najbolj motivira postelja. Temu smo se vsi nasmejali in se strinjali, da je tudi to čisto sprejemljivo. Mene od vsega najbolj motivirajo ljudje okoli mene, ki jih imam rada. Motivira me tudi to, da bi v življenju nekaj rada dosegla in da bi si ustvarila življenje po svojih željah. To bi me osrečilo. To je moj razlog, da vsako jutro zgodaj vstanem, se odpravim na vlak in v šolo, čeprav bi v tistem trenutku najraje cel dan preležala v postelji.

dijakinje 1. Cb

MENJALNICA OBLAČIL - SECOND HAND

V ponedeljek, 22. 11. 2021, smo na naši šoli z namenom zmanjševanja odpadkov odprli menjalnico oblačil. Organizirali sva jo dijakinji Klara in Taja. Potekala je do petka 26. 11. 2021, saj naša šola sledi ekološkimi prizadevanjem proti onesnaževanju Zemlje.

S Tajo želiva opozoriti na ogromno količino odpadnih oblačil, ki so še povsem primerna za uporabo. Starim oblačilom sva iskali nov dom in ponovno uporabo, saj je v zadnjih letih industrija hitre in cenene mode izjemno povečala količino zavrženih oblačil.

Dogodek je potekal v avli, kjer so se dijaki naše šole med odmori ustavili in pogledali oblačila. Če so jim bila oblačila všeč, so jih lahko odnesli domov.

Prav tako so lahko že predhodni teden prinesli odvečna oblačila, ki jih niso več potrebovali, v upanju, da jih bo uporabil nekdo drug.

Dogodka se je udeležilo veliko dijakov, še posebej aranžerjev 2. in 3. letnika. Večinoma so prihajala dekleta, ki so že kupovala oblačila iz Second hand ali pa so že predelale kakšen kos starih oblačil. Oblačila so prinašali tako dijaki kot tudi profesorji.

Dijaki so vzeli stvari, ki jih lahko kombinirajo, to so majice, jope, srajce in dodatke, kot so klobuki in šali. Na policah so ostajali čevlji in hlače, pri katerih je težje najti pravo velikost.

Dogodek smo oglaševali preko letakov, polepljenih po šolskih hodnikih, osebno smo obiskali dijake v razredih in jih spodbujali k obisku. Odšli smo do vsakega razreda na šoli in jih povabili, naj si ponovno ogledajo in vzamejo izdelke.

Tudi slabi ali neuporabni kosi tekstila niso šli v smeti. Iz njih smo dijaki izdelali nove izdelke, kot so blazinice in podobno. Dijake in profesorje smo vprašali za mnenja o takšni menjavi oblačil. Vsem se

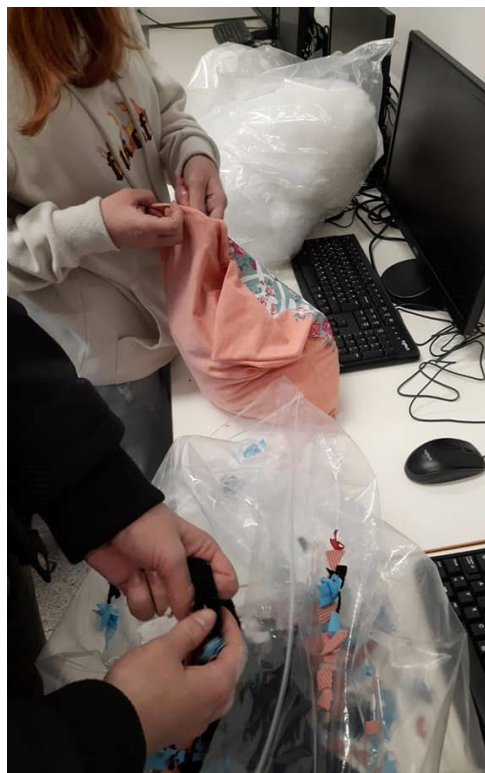

Razmišljamo, da bi ta dogodek ponovno organizirali, tako da bi potekal enkrat ali dvakrat mesečno, saj so bili odzivi in rezultati zelo pozitivni.

Klara Novak, 4. Ca

zdi nujno in zelo smiselno, da takšna izmenjava poteka tudi v šoli, ne samo v zunanjih trgovinah. Zadovoljstvo je bilo obojestransko: bili so veseli brezplačnih kosov oblačila ali pa so bili zadovoljni, ker so imeli ponovno prostor v omari.

DELOVNO PRAVO

24. 11. 2021 smo imeli dijaki 2. Da predavanje o delovnem pravu, ki ga je vodila študentka prava in članica Društva dostojnega dela.

Na začetku je govorila o Fordu, ki je med prvimi v svoji tovarni avtomobilov uvedel tekoči trak. Nato je spregovorila o pomenu samostojnega podjetništva (s. p.). Razložila nam je, katere so prednosti in slabosti takega poslovanja. Da bi jo bolje razumeli, nam je povedala primer Matije in Petra, ki sta bila prijatelja. Matija si je poiskal delo v nekem podjetju, ki mu je na mesec plačalo 1000 evrov. Petru to plačilo ni bilo dovolj, zato je poiskal drugega delodajalca, kjer je moral odpreti svoj s. p., vendar je na koncu zaslužil manj, kot je pričakoval, saj so se pojavile finančne težave (prodajal je avtomobile).

Na koncu je predavateljica predstavila tudi prednosti in slabosti dela preko Študentskega servisa. Poudarila je predvsem naše pravice. Ne smemo delati več kot 8 ur na dan oz. več kot 40 ur na teden. Kadar delamo več kot 4 ure, nam pripada 30 minut odmora. Ugotovili smo, da veliko delodajalcev te pravice krši. Govorila je tudi o tem, kakšni oglasi o študentskem delu se lahko objavljajo in pokazala nekaj primerov.

Tema predavanja je bila zanimiva. Videlo se je, da ima predavateljica veliko znanja.

dijaki 2. Da

PREDSTAVITEV PODJETJA DEICHMAN

V torek, 30. 11. 2021, nas je obiskal predstavnik podjetja Deichman, ki je bilo ustanovljeno leta 1913 v Essnu v Nemčiji. Ustanovil ga je Heinrich Deichmann. To je družinsko in neodvisno podjetje, ki prodaja različne vrste obutve in torbic. V letu 2019 so imeli več kot 4.200 poslovalnic, z okoli 43.000 zaposlenimi. Prisotni so v 31 državah.

Po navadi so v prodajalni 3 – 4 prodajalci oz. delavci. Eden dela za blagajno, eden skrbi za stranke in eden je v skladišču.

Razlagal nam je, da lahko opravljamo delovno prakso tudi v njihovem podjetju. Če se bomo pri delu v trgovini z obutvijo izkazali, nas pri njih zagotovo čaka napredovanje.

To podjetje je zelo uspešno. Delavci so prijazni in se med seboj dobro razumejo. Njihovo najpomembnejše pravilo je, da ne delajo razlik med zaposlenimi.

Na koncu predstavitve nam je razdelil letake, da bi se lažje odločili glede opravljanja delovne prakse. Bil je zelo priazen in vljuden.

Meni je trgovina Deichman zelo všeč, ker je obutev kvalitetna in cenovno ugodna.

dijaki 3. Aa

MLADI, VARNOST, NASILJE IN DROGE

V sredo, 8. 12. 2021, smo imeli dijaki 1. letnikov programa aranžerski tehnik pogovorno delavnico o drogah in nasilju.

Predavanje je vodil gospod iz Velenja, ki je govoril o svojih 23-letnih izkušnjah pri policiji. Nekaj časa smo se pogovarjali o prometu in prometni varnosti, nato pa še o nasilju in drogah.

Za začetek nam je predvajal skladbo svetovno znane pevke, ki so jo našli mrtvo v njenem stanovanju zaradi drog in alkohola.

Predstavil je vrste nasilja in kako naj reagiramo v določenih primerih. Razložil je še, kako poteka obravnavanje takih primerov na sodišču. Podal je nekaj konkretnih dogodkov iz Velenja in kako so potekali. Prvi primer je govoril o tem, kako se je sošolec norčeval iz svoje sošolke, ki se je potožila svojemu fantu, namesto da bi povedala učitelju. Kasneje je njen fant hotel preteptati njenega sošolca. Le-ta pa ga je zabodel z žepnim nožem.

Povedal je, kakšno kazen dobiš za določen prekršek ali koliko let zapora lahko dobiš. Pojasnil je razliko v kazni za mlade do 14 let in za polnoletne. Opozoril nas je, da imamo pravico do svobodnega govora in izražanja svojega mnenja, vendar ne smemo žaliti oz.

poniževati drugih. Pravico imamo, da se branimo, vendar ne smemo poškodovati nasilneža oz. se branimo do meje, ko nas napadalec neha ogrožati.

Nato nam je pokazal razpredelnico, na kateri je bilo prikazano, zaradi katerih drog so umrli ljudje in pri katerih letih. Tabela je prikazovala določeno drogo in število dni/tednov, ko določeno drogo najdemo v našem sistemu. Omenil je tudi najbolj pogoste droge v Sloveniji. Tudi na temo drog nam je povedal mnogo konkretnih življenjskih primerov iz Velenja. To se mi je zdelo še posebej zanimivo. Pogosto pozabimo, da se stvari, ki jih vidimo v ameriških filmih, dogajajo tudi pri nas, v resničnem življenju.

Predavanje je bilo zelo poučno in zanimivo. Presenetilo me je, ker je bilo drugačno kot tisto v osnovni šoli. Policist nas je zelo pritegnil, tako da smo ga vsi zbrano poslušali. Menim, da smo mladi premalo ozaveščeni glede drog, alkoholizma, nasilja ipd. Ne bi se smeli bati povedati, če nas kdo izsiljuje ali je do nas nasilen. Če pa smo priča kateremu od teh dogodkov, bi morali pripeljati pomoč ali starejšo osebo ali policijo.

Zavedati se moramo, da lahko te stvari doživi vsakdo od nas in da moramo skrbeti za našo varnost, varnost drugih ter se izogibati nasilju, drogam in drugim nevarnostim, ki pretijo še posebno nam mladim. V času odrasčanja, ko iščemo sami sebe, ko spoznavamo nove ljudi in se odločamo za nove prijatelje, je pomembno, da vemo, kaj je prav in kaj narobe ter da se zavedamo posledic svojih dejanj.

dijakinje 1. Cb

VSE BO OK!

Dijaki 2. Da smo se v četrtek, 6. 1. 2022, udeležili delavnice Vse bo OK! Predavatelja sta bila Rok Kadoić in Dragan Babić.

Na začetku sta predvajala video, s katerim sta se predstavila. Pokazala sta svoje dosežke in odlično pritegnila našo pozornost. Nato sta nam pripovedovala o svojem življenju in kako sta se spoznala.

Potem sta na tablo napisala besedo STRAH in nas pozvala, naj na listke napišemo vsak svoj strah. Najpogostejši strahovi so bili, da ne želimo izgubiti osebe, ki jo imamo radi, in da nas je strah bolezni. Rok je napolnil vrč z vodo in vanjo smo dali svoje listke, da so potonili.

Nato smo se lotili naslednje teme, tj. STRES. Ugotovila sem, da preveč razmišljam o vsaki stvari, s čimer same sebi ustvarjam streh, kar ni dobro za moje zdravje.

Dragan mi je dal v roke dva kamna. Veliki kamen je ponazarjal breme, ki ga nosim. S tem mi je ponazoril, da se obremenjujem brez smisla. Življenje je vendarle kratko in ga je treba živeti mirno, brez stresa in strahu.

Delavnica mi je bila zelo všeč. Naučila sem se, da moramo biti potrpežljivi, vztrajni in da ne smemo nikoli obupati, saj za dežjem vedno posije sonce.

Teuta Thaci, 2. Da

SEM TIM – SEM DRUGAČEN!

Pri aktivnem državljanstvu so nam učiteljice pripravile prav posebno srečanje: 26. 1. 2022 smo spoznali Tima Bučarja, za katerega na naši šoli pospešeno zbiramo plastične zamaške in star papir, da bi mu pomagali tudi denarno.

Tim Bučar je 26 let star fant, rojen z genetsko motnjo, ki se imenuje Apertov sindrom, kar pomeni, da ima na rokah in nogah zraščene prste. Zaradi te motnje je imel v otroštvu veliko operacij. Tako so mu ločili prste na rokah in spremenili obliko desnega stopala, da lahko hodi. Poleg tega ima tudi težave z odvajanjem likvorja, tj. tekočina, ki obdaja možgane in hrbtenjačo. Morali so mu vstaviti cevko, da ne bi postal vodenoglav.

Leta 2015 so v Sloveniji odprli Zavod za razvoj socialne vključenosti, Odprte karte, pri katerem pomagajo pri vsakdanjih opravilih, npr. pomoč pri logistiki (kolo, avto ...), pri plačilu terapij in pri različnih aktivnostih. Tako Timu ni treba služiti denarja na črno. Prijavljen je na Zavodu za zaposlovanje, kjer so ga vključili v projektno učenje za mlajše odrasle in kjer je spoznal veliko novih ljudi.

Tim ima velike načrte za prihodnost, ki jih niti invalidnost ne more zasenčiti, saj je zelo optimističen in marljiv človek. Pravi, da se ima super. Kljub hudi genetski

motnji opravlja razna dela, kot so npr. peka palačink, zbiranje papirja in zamaškov, razvažanje kosil ... Lani je pekel palačinke na 50 različnih dogodkih. Tim dela vse, da bi zaslužil denar, ki ga nujno potrebuje za terapije. Brez fizioterapij se sploh ne bi mogel gibati, bil bi priklenjen na posteljo ali invalidski voziček. Tim ni zadovoljen z državnim sistemom, saj ne dobi dovolj denarja za fizioterapije, čeprav jih nujno potrebuje.

Tim se stalno bori za svoje pravice in pravice vseh, ki imajo takšne in drugačne motnje ter neozdravljive bolezni. Pogosto piše pristojnim ministrstvom. Išče in raziskuje načine, kako izboljšati življenjske standarde in zdravstvo v Sloveniji.

Zelo rad plava in kolesari. V bližnji prihodnosti si želi kupiti svoje kolo, da bi lažje opravljal delo. Zdaj si mora kolo sposojati. Rad obiskuje gledališke in lutkovne predstave. Rad tudi vrtnari. Ima 200 m² velik vrt. Najbolj je ponosen na svoje jagode. Veseli se novih dogodivščin in izzivov. Bolj kot je tvegan izziv, bolj v njem uživa.

Tim je res izjemen človek, poln energije. Verjamem, da bo s svojo vztrajnostjo dosegel željene cilje in navdihnil množice. Vesel sem, da zbiramo zanj zamaške in star papir. Njegova zgodba se me je globoko dotaknila. Najbolj me je stisnilo pri srcu, ko je rekel, da ne ve, kaj se bo zgodilo z njim ob izgubi staršev. Naučil me je, da moramo verjeti sami vase, pa nam bo uspelo.

dijaki 2. Ab

DRUGAČNOST

Na svetu je veliko ljudi in vsak je drugačen, vsak ima svoje slabosti in svoje prednosti. Nekateri so majhni, nekateri bolj obsežni, nekateri imajo hude bolezni ... Vendar kakršenkoli je človek, ga je potrebno spoštovati. Vsi bi morali pomagati, če potrebuje nekdo pomoč. Na svetu je veliko ljudi v stiski, vendar ne dobijo pomoči, kar me žalosti. Veliko je bolnih ali preveč revnih, da bi si plačali operacijo ali si kupili hrano. V naši državi obstajajo ustanove, skupnosti, kot je npr. socialna služba, ki pomagajo ljudem v denarni stiski ali otrokom, ki so zanemarjani. Unicef in Karitas pomagata ljudem, ki nimajo dovolj za življenje. Z različnimi zbiralnimi akcijami lahko pomagamo tudi mi. Upam, da bo vsak dobil pomoč in da bo zmožel premagati vse ovire, ki jih ima pred sabo.

Gašper Tavčar, 2. Ab

